

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Februárius' 28-dikán, 1826.

Magyar Ország.

Végzete az e' hónap' 11-dikén a' Magyar Országi T. Rendeknek Felséges Urunk és Aszszonyunk ditsősséges születések' napjaiknak köszöntése' alkalmatosságával tartott örök emlékezetet érdemlő beszédeknek: — „

A' Kolotsai Érsek' beszédje Császárné és Királyné Ő Felségéhez: „

„Szentséges Cs. K. Felség, Legkegyelmesebb Aszszony!

„Nékünk, kik itt, Szentséges Felséged előtt, legmélységesebb tisztelettel megjelenünk, semmi nem lehet kedvesebb 's tisztelettel tellyesebb szerentsénk, mint az, hogy az Országgyűlésre öszszesereglett Magyar Nemzetnek ránk bízott rendelését, hogy az ő, Szentséges Felséged eránt viseltető gyermeki hűségének és szeretetének érzéseit, 's azon buzgó ohajtásait, melyektől annak szíve a' Felséged születése innepi napjára nézve lelkesítettik, a' Felséged' Felséges thrónusa elibe letegyűk —

„Mivelhogy, minékutánna Sz. Felséged a' mi örvendező népünknek vígadózásai között a' mi Országunk szent Koronájával lett megkoronáztatása által mind a' Rendeknek ohajtásait betöltötte, mind pedig köztünk való maradása alatt ezen néphez mutatott anyai kegyességének és hajlandóságának jelei által legnyilvánzóbban megbizonyította azt, hogy egy valóóságos és nyájas Anya légyen — olly nagy ohajtozást hagyott Felséged a' magajelenléte után a' Rendeknél 's sőt Országunknak

minden lakosainál hátra, hogy tsak akkor érezzük tellyes boldogságban lenni magunkat, midőn megengedődik, hogy a' Felséges thrónus előtt megjelenhessünk 's Anyánk' szemléhetésének közélről örvendezhessünk.

„A' Sz. Felséged ránk nézve minden tekintetben illy szerentsés születése napja ugyan már három napja hogy elmúlt: de ki az, a' ki Februáriusnak 8-dikát annak 12-dikétől elválószthatná, midőn az, nekünk, legnyájasabb Anyát, e' pedig gondoltatható legszeretetreméltóbb Atyát adott a' Felségtek' Szentséges személyekben. Mindketten nagyon szerentsés 's fejer kövekkel jegyzendő napok! mert ezen napokon adott kezdetet az Isten, a' világ' mindenható kormányozója, annak a' boldogság' megfundálásának, a' mellyel minket illy sok millió egyéb alattvalójjal egyetemben szerentsésit.

„És mint hogy nekünk ma az a' szerentsénk vala, hogy azon jótéteményeket, mellyeket a' Felséges Uralkodó réánk, a' maga leghűségesebb alattvalójira, leáraszt, magasztalhassuk, 's azért való kiólthatatlan háláadási érzéseinket, a' maga szentséges thrónusa előtt gyermeki alázatossággal kijelenthessük: ehezképpest Sz. Felséged a' maga anyai kegyessége szerént nem fog hajlandó nem lenni arra, hogy beszédünkből észre vegye, hogy egész Magyar Ország hathatósan érzi azt, hogy melly nagy kintset, melly erős gyámolt adott néki az Isteni Gondviselés a' Szentséges Felséged Felséges Személyében.

„Midőn ezen érzéseket kijelentjük, nem czélunk mind azokat a' felséges Virtusokat, a' mellyek ezen siralom' völgyében az emberiség valóságos ékességei, 's mellyekkel az Isten, a' minden jóknak adója és kútfeje, Felségedet felékesítette, felszámolni 's méltó ditsérettel magasztalni. Mi ezeket csak tsudálhatjuk és tisztelhetjük; de érdemek szerént magasztalni nem vagyunk alkalmasok.

„Mert ki ne bámulna látván, hogy melly forró szeretettől buzdittatik Sz. Felséged az Isten, a' maga véghetetlen szeretettel gazdag teremtője eránt? hogy melly határtalan lebotsátkozással és szelídséggel viseltetik Felséged a' maga felebarátja eránt, ámbár külső rangjára nézve melly alávaló legyen is az? Sz. Felségedhez képeest, hogy melly készséggel osztogatja Felséged a' maga kintseit minden szükölködőknek, e'képpen azt, a' mit Istentől vett, ugyan annak az Istennek, a' szegények' személlében, kiket illy megkülömböztetett bőkezűséggel gyámolít, adván vissza? hogy melly nagy lelki buzgósággal, melly szíves ájtatossággal teszi Felséged az Isteni szolgálatot, annyira, hogy ezen tekintetben valóság-gal Lelki Vezérlője' visszatartható kezeire van szüksége Felségednek? hogy a' maga Felséges thrónusán ülve melly alá-zatosan lebotsátkozik Felséged szóval és tselekedettel, az Isten'annyának példaadá-sa szerént, ki is, midőn az Angyaltól Isten' annyának köszöntődne, magát az Ur' egyik szolgálojának nevezte.

„Mind ezek a' Sz. Felségednek aján-dékoztatott Isten' adományai, olly kimond-hatatlan ékességek és halhatatlan érdemek, a' mellyek Sz. Felségedet Isten és embe-rek előtt nagygyá, miránk nézve és minden jó emberekre nézve pedig, leg-főbb bámulásra és szeretetre méltóvá teszik. De van is ezen égi adományokban valami, a' melly különösen minket is il-let; a' tudniillik, hogy Sz. Felséged ép-

pen ezen, az Isten előtt illy nagyon ked-ves jósága által 's Virtusainak egyéb illy fénylő égensége által, nem tsak a' maga tulajdon, hanem a' mi igen Kegyelmes Ural-kodónknak jámbor Országlo páltzája alá vettetett minden népeknek boldogságát, és így a' miénket is, az Isteni Gondviselés-nek szeretettel tellyes rendelései szerént, eszközli; mint hogy az Isten a' Fejedel-mekért, a' kik őtet félik és szeretik, né-peiket is megáldja.

„Mindenható! tarts-meg nekünk egy illy jó és Felséges Aszszonyt! egy illy jó és Felséges Anyát! Adj a' mi esztendejink-ből az Övéihez! Világoljon Ő illy sok né-peknak és nemzeteknek ezen fényes thró-nuson hosszú időkig, 's buzdítsa szí-veinket az erántad való szeretetre szeplő-telen életének példája által! Szamosítsa a' menyország eránt való számtalan érde-meit napról napra! Éljen éretted! Él-jen illy sok Országokért 's az Austriai egész Monarkhiáért! Szemlélhesse a' Magyar nem-zet ezen Felséges Koronás Királynéjában a' maga legboldogabb, legditsősségesebb, szeretett 's szerető Annyát!

„Hogy az Isten Felségednek mind eze-ket megadja, mi minden napokon belső buzgósággal imádkozunk Szentséges Felsé-gedért; és ez az, a' mit mi Felségednek, a' magunk és Küldőjink nevünkben, egész szívvel megújítva kívánunk, 's egyszersmint magunkat, Felséges Királyi kegyelmébe és kegyességébe ajánlván, legbelsőbb haj-landósággal 's legmélyebb alázatossá-gal maradunk holtunk napjáig elkötelez-tettek.“

Ő Felsége a' Császárné és Királyné, ha-sonlóképpen Déák nyelyen, így felelt: —,

„Elöttem nagyon betses az a' belső hűségi érzés, mellyet a' Magyar Országi 's az azzal össze tsatoltatva lévő tartomá-nyok Rendjei ezen fényes Küldöttség által tudtomra adtak.

„Ha az Egek a' Rend Uraktól az én boldogságomért és megtartatásomért hozzá felemelt ohajtásokat meghalgtják, meggyőződöttek lehetnek a' Rendek az eránt, hogy én az ő kívánságaiknak beteltyesedéséért tsak úgy fogok örvideni, ha minden napjaimat az én Felséges Uramnak és igen szeretett Férjemnek 's Kegyelmes Atyámnak és Királyomnak drága élete' megtartására 's megnyujtatására szentelhetem, a' Magyar Nemzet 's az Ő Felsége országgló páltzájának engedelmeskedő minden népek eránt pedig, anyai jó indulatomat 's jó akaratomat kimutathatom.

„Kérem a' Küldöttséget, adja tudtokra Küldőjinek, hogy én a' Rendek' gyermeki szeretetének ezen megbizonyítását, kegyelmesen fogadtam, 's tegyék őket egyenes jó indulatom és kegyelmem eránt bizonyosokká.“

Posony. — „Mind két Tábláknál minden napiak (így írtak ott a' Febr. 24-dikén költ Ujságok) az Országgyülesi Ülések. A' T. Rendek azonnal, hogy a' Mágánásokhoz küldött Izenetjeikre tétetődő észrevételeket veszik, azokat megfontólják 's a' Mágánások' Táblájához ismét vissza küldik.

„E'közben igen számos Kiküldöttség is neveztetett-ki N. Mélt. Végh István Úr Ő Ex.jának a' Korona-örzőnek előlülése alatt, a'végre, hogy a' felállittatandó Akadémiának alapját 's egész elintéztetését, olly módon készittse-el, hogy Országgyülesi tanátskozás alá vétettethessék.

„Első ülését ezen Kiküldöttség Febr. 21-dikén estvéli 5 órakor az Országgyülesi palotában tartotta. Rá van ezen Kiküldöttségre bizattatva, hogy a' dolog' minden környülállásainak érett megfontolására elégséges időt vegyen magának, olly módon, hogy ha szintén az alatt, míg az Izenetnek Praeferentialéji fontoltatnak

's elkészülnek, ő a' maga planumát el nem készithetné is, ezen tárgy azután különös Felírásban is Felség' elejébe terjesztethessék megszemlélés és Felséges helybehagyás végett.“

E r d é l y.

Császár és Király Ő Felsége kegyelmesen méltoztatott az Erdélyi Szász Nemzet meghalálozott Grófjának, Kormányzéki Tanátsos M.gos Tratler János Úrnak helyébe, ugyan az Erdélyi Kormányzó Szék' egyik Tanátsosát Mélt.gos Wachsmann Urat, az ő sok esztendő-től fogva való szolgálatai által szerzett érdemeit tekintvén, a' Szász Nemzet Grófjává kinevezni.

Ezen Nagy Fejedelemséget ismét két Nagy és Nevezetes Méltóságoktól fosztá meg a' könyörületlen halál, már néhai Nagyméltóságú L. B. idősb Bánffy László, nyugodalomban volt K. Kormányzéki Tanátsos Úrnak; és N. M. Gróf Vass Sámuel Úr' Özvegyének született Gróf Bethlen Rosália Asszonyinak, Csillagkeresztes Dámának, e' mulandó életből az örökkévalóra lett elköltözések által. Ez életének 74-dik esztendejében múlt-ki a' világból, kinek az ő fő rangú születésével, és fő Rangjával megegyező vala lelkének, és karakterének ritka mértékben lévő kimiveltetése; és sok szép erköltsei egy érzékeny nemes szívvel öszve kaptsolatva, a' világban boldogságot, és áldást terjesztének. Azért ezen veszteség közönséges szomorúságot gerjesztett, kiváltképpen két kedves gyermekeiben, és számos onokáiban, kik közül egyik született Csáky Rosália, Ő Excellentiájának B. Josika Jánosnak, az Erdélyi K. Kormányzék' Elölülőjének Hitvesse.

A' bódogült Báró Bánffy László, folyó Febr. 9-dikén délutáni 5 és 6 órák között, egészségének sokáig tartott gyen-

gélkedése után múlt-ki e' világból! Egy közönségesen betsültetett, tanult, kedves, kellemetes maga viseletű, jó-tévő hazafit, hasznosan foglalatoskodott Királyi Tanácsost vesztett-el személlében a' Haza és Fejedelem.

Orosz Birodalom.

Jan. 27-dikén úgy írtak Taganrogból, hogy Ersébeth Császárné meglehetősen kívánt jó egészségben van; minden nap' kikotszik, 's ereje szemlátomást gyarapodik.

A' nagy emberek' száma naponként nevedik Petersburgban. A' Bádeni Leopold Márkgróf Febr. 4-dikén megérkezett oda; Hertzeg Vellingtont is minden órán várták, mint hogy Febr. 17-dikén Berlinbe már megérkezett vala.

Januáriusnak utolsó napján fényes katonapompával adattak által Petersburgban a' Testörző Regementek és a' Katona plánta-vidékek' számos Küldöttségeiknek a' bódogult Császár formaruháji, mellyeket Miklós Császár örök emlékezetben való megtartás végett a' most nevezett fegyveres sergeknek ajándékozott. A' Küldöttség a' Kasty' piatzán megjelenvén, a' formaruhákat egy-egy Stabális tiszt, ki mellett két Assistensek mentek, vitte-ki hozzájuk fekete bársony párnátskákon, mellyeket a' Küldöttségek által vévén, halotti szomorú muzsikával tértek vissza, mindenik a' maga kaszármájába.

Folytatása a' közelébb költ Magyar Kurir' utolsó levél-lapján félbe maradott Előadásnak az Orosz Özszeesküvésről: — „
„A' Bünösöknek vallástételeikből kivilágosodott — „

„1-ször, hogy ők azon dolgoztak, hogy 1815-nek végén és 1816-nak elején egy Titkos Társaságot állítsanak lábra, számos al-ágazatokkal és két féle célzás-

sal, tudniillik egy mindnyájok előtt esmeretes és egy titkos célzással. Az első volt a' Jó-tétel; a' második valóságos Cél, de a' melly csak a' felszenteltetett, nagyon kevés tagoknak volt tudtokra, a' birodalomnak Politikai Reformáltatása volt.

„2-szor, hogy ezen Utóbbiak (melly első bizonyága azon célzásnak, melly őket lelkesítette) már 1817-ben tanátskoztak Moskauban azon eszközök eránt, mi módon kelljen Sándor Császárt megölni, azon szempillantatban, midőn ő a' maga Familiájával együtt ezen fő várost meg fogná látogatni, a' melly már ekkor a' Császár iparkodása és jó tétélei által a' maga omlásaiból ismét felemelkedett vala. Ők ezen imádott Monárkhának életbenlétét úgy nézték, mint annak meggyőzhetetlen akadályát, hogy plánumaikat végrehajthassák. Már sorsvonás által akarák meghatározni, hogy ki legyen közzülök a' Császár' gyilkosa, midőn azonközben az Özszeesküdtek közzül az egyik magát arra önnként elajánlotta. Hanem vagy azért, hogy a' meghatározott szempillantatban a' lelkesmeretnek egy utolsó megszollalása őket elrettentette, vagy pedig talám hogy revolúziós plánumjaikat még jobban megérlelni akarták, jónak találták a' gyilkosságot más időre halasztani.

„3-szor, hogy 1818-ban, midőn azt vennék eszekbe, hogy az ő Társaságoknak kiágazásai még nem terjesztették volna elég jól ki magokat, ugyan Moskauban ismét özsze gyülekeztek, és a' Társaságnak, illy nevezet alatt: a' Közönséges Jó' barátjainak vagy a' Zöld Könyvnek Társasága, új elintéztetést adtak. Ezen Társaság folytában megtartotta a' két féle célzást, de úgy, hogy a' tagok mindnyájan ne csak jó-tételeknek gyakorlásában vegyenek részt; hanem az is kötelességeikké tétetett, hogy a' felvilágosodáson 's az erköltsi jobbuláson is munkálódjanak. A' Politikai

Reformátzióinak munkája tovább is a' fő tagok' titka maradott, kik az elméknek ehez való elkészítettésén dolgoztak, 's Adeptjeiknek számát lehető módon nevelték.

„4-szer, hogy 1821-ben megesmervén a' Bűnösök, hogy az ő' várokozásának még ezen eszközök se feleltek volna meg, ugyan Moskauban harmadik gyűlést tartottak, mellyen a' Társaságnak minden Szakaszaitól Követek jelentek-meg, hanem a' vélekedések különbözők lévén, és a' Fők azt vévén eszébe, hogy a' tagoknak nagyobb száma az ő Politikai czélzásaikat nem hagyná helybe, azt a' jóvállást tették, hogy a' Társaság oszlattassék széllyel: a' melly jóvállást ugyan mindnyájok, némelylek ugyan egyenes szívűséggel, de mások csak színből elfogadtak. Ezen idő-ponttól fogva, sok tagok, kik addig a' szóban forgó Társaságnak valósággal tagjai valának, megszűntek abban tovább részesülni.

„5-ször, hogy az Özszeesküvésnek valóságos tagjai ezen Társaságnak maradványából újabb Társaságokat formáltak, a' mellyekbe már csak rendkívül nagy előrevigyázással vétetődtek-fel a' tagok, 's a' mellyeknek egymástól való belső függéseik legmélyebb titokban tartattak.

„6-szor, hogy ezen Társaságoknak fejeik, iparkodásaikat egyesítvén ugyan ezen idő-pontban arra határozták-el magokat, hogy az ármáda' segedelmével revolúziós mozdulásokat tegyenek, és hogy ezen végre a' köz-katonákat 's a' Kompániák' és Regimentek' Kommandánsaikat a' magok részekre hódítani iparkodtak.

„7-szer, hogy ezen Társaságokban, ahoz képpent, mint a' tagoknak személyes kívánságaik magokkal hozták, többféle újítási plánumok jóvállattak; hogy némelylek olly Országlásnak behozattatását kívánták, melyben a' fő Hatalomnak gyakorlása egy Triumviratusnak kezébe adattatna, hogy annak magok istagjaikká lehessenek; hogy mások a' birodal-

mat több független, de egymással özsze szövetkezett Részekre akarták darabolni, a' mellyek Státusoknak nevezetődnének, azzal hízelkedvén a' Fő-özszeesküdtek magoknak, hogy ezeknek Fejeikké lehetnek; hogy ismét mások azt forgatták elméjében, hogy a' birodalomtól több tartományokat elszaggassanak, vagy azért, hogy azokból tellyes függetlenséggel bíró országokat tsinéljanak, vagy azért, hogy azokat a' szomszéd Hatalmasságoknak engedjék.

„8-szor, hogy ezen zavarék gondolatok, 's illy isolált, éppen olly vak mint bűnös ditsősségszomjúzás miatt semmi vég-plánumban meg nem egyezhettek; de azonban az Özszeesküvés' Fejei azon rettentő feltételt, mellyet 1817-ben elintéztek vala, tudniillik, hogy a' ditsősséges emlékezetű Sándor Császárt megöljék, most ismét megújították.

„9-szer, hogy már 1823-ban végre akarták az Özszeesküvés' két tagjai ezen iszonyú plánumot hajtani, 's hogy e'végre Bobruiskbe vették útjokat, hol a' Császár akkor által-útozandó vala; és csak az által gátoltattak-meg bűnös czélzásoknak megpróbálásában, hogy társaik nem érkeztek-meg a' rendelt időre.

„10-szer, hogy ezen bűn 1825-ben még egyszer meghatározatván, egy, a' Császártól jó-téteményekkel meghalmazott ember vala az, a' ki egész indulattal kijelentette azon kívánságát, hogy a' Császár megöletessék, még pedig úgy, hogy hallani se akart a' dolognak továbbhallasztatásáról; 's hogy osztán meghatározóda, hogy Taganroga, hol a' Császár ekkor tartózkodott, gyilkosok küldettesenek; hogy ezen gyilkosok az úgy nevezett Egyesített Slávok' (Tótok') társaságából valók voltak légyen, hanem hogy további és újabb tanátskozások után csakugyan olly határozás tétetett, hogy csak majd Májusban (1826-ban) öletessék-meg a' Csá-

szár, midőn, mint az Özszeesküvés' fejei gyanították, Bela-Cserkoffba fogna Mustratartásra menni.

„11-szer, hogy végezetre egy más eszevesztett gonosz bűnös, 1825-ben, őszön, a' birodalomnak legtávolabbi végéről, Petersburgba jöven, az úgy nevezett F s z a k' társaságának, melybe magát elébb felvétette vala, a' maga karját a' Császár' meggyilkolására, elajánlotta.

„12-ször, továbbá, hogy minekutána egy rövid de halálos betegség az Isteni Gondviselésnek felfedezhetetlen határozásait betöltötte 's az Orosz birodalmat a' maga Monárkhájától és Atyjától megfosztotta volna, az Özszeesküdtek új felfordulási plánumokat kovátsoltak; hogy mindenek előtte a' Császári Familia' tagjai egyről-egyik feláldoztassanak; hogy mindnyájok egyszersmind ölettesenek-meg, és hogy a' támadás Petersburgban, Moskauban, 's az ármádának Osztályjaiknál is egyszersmind történjen.

„Azok az Orosz nevezetre érdemetlen emberek, a' kik ezen Özszeesküvést főzték, nagyon meg valának tsalattatva mind a' tőlök kitelhető eszközökre nézve, mellyek tsupa semmik voltak, mind pedig a' revolúciónak valóságos kiüthetésére nézve, mellyet ők már tellyesen elkészülve lenni gondoltak. Az ő próbáik, mellyeket Dec. 26-dikán Petersburgban tettek, 's a' mellyet Muravieff-Apostol Kiew mellett tett, megmutatták, hogy az Orosz nemzet' semmi némű részének segedelméhez nem bízhattak; mivelhogy azon kevés közemberek 's még némelly tiszték is, kik az Özszeesküdteket követték, tsak megsalatott emberek valának, kik azt gondolták, hogy előbbször letett esküvéseket oltalmazzák 's azért verekednek. Ezen Petersburgi és Kiewi probatételek megmutatták azt, hogy az e'féle Özszeesküvések, még ha nem éppen illy ügyetlenül intéztetnének is el, az Orosz birodalom-

ban a' magok célzásokot soha el nem érhetnék.

„Még egyszer megemlítjük, hogy az Özszeesküdteknek, kivált a' nagy bűnösöknek száma nem nagy. Már mind azok a' Titkos Társaságok, valamelyeket ők felállítottak, esmertetnek; minden plánumok, mellyeket a' magok vakultságokban elintézték vala, felfedeztettek; minden eszközök, mellyeket céljoknak elérésére akartak fordítani, tudva vagynak; 's azon vád alatt lévő személyek között, kiket a' Biztosságnak kérdőre kell vonni, bizonyos tekintetben, a' dolog' természete maga, fontos különbségeket kíván tétettetni.

„Némellyek szerzőjik és fejeik valának a' titkos társaságoknak. Mások, kik az elsőikkel közös bűnösség által özsze-köttetve, rettentő titkaikba is felszenteltetve voltak. Ismét mások, kiknek tsak eszközül kellett volna szolgálni azon célzásokra, a' mellyeket alaposan nem esmertek. Végre olyanok, kik, mint az eltsábittatott katonák is, nem gondolták, hogy a' fennálló rend és a' törvényes Monarkha ellen fognak fegyvert. Ezen különbségek miatt haladni kellett a' vizsgálódó biztosság' munkájának.

„Ámbár a' főbb bűnösök már meggyőzöttettek bűneikről: a' Felséggyilkolónak, az Özszeesküvés' szerzőjinek, avagy azon embereknek, kik fegyveres kézzel fogattattak-el, példás megbüntettése mindazáltal szükségesképpen elhalasztott, azért, hogy a' Vizsgálódó Biztosságnak ideje lehessen arra, hogy őket a' magok bűnös társaikkal szembeállítva kihalgathassa, 's a' bűnösöknek közönséges kihalgatásából 's az innét következő bizonyosságokból, a' bűnösöknek különbözőségét, arra intézvén különös vigyázását, hogy az ő ügyök ne terhelődjék, meghatározhasssa, 's olly végső ítéletet tehessen, a' melynek igazságos volta ellen senki semmit ne szollhasson.

„Egyéb eránt már nem messze van munkálódásának végződése, melyhez mi gyönyörűséggel tesszük ezen megjegyzést, hogy olly parantsolat van a' Biztosság' elibe adattatva, hogy a' Császárnak addig is folytában és legkissebb halasztás nélkül mind azokat a' személyeket nevezze-meg, kik a' környülállásoknak történetből való öszszetalálkozása miatt, valamelly gyanura, melynek nem volt fundamentoma, fogattattak-el, kiket a' Császár azonnal elfog botsáttatni.“

Az Orosz Öszszeesküdtték' laistromában K ü c h e l b e c k e r is elé fordult, a' ki Dec. 26-dikán másokkal együtt jelen volt az Isák' piatzán a' támadok között, hanem azután útat vesztvén egész mostanig nem akadhattak réa. Tsak most találták-meg Varschaunak Prága nevű külső városában, a' honnét azonnal elvitette Konstantin Nagy Hertzeg Petersburgba. A' Wohlhyniai Testörző Regimentből Gregorieff nevű al-tiszt esmert rá, 's elfogván kézhöz szolgáltatta, a' mellyért 1000 Rubla ajándékot és Zászlótartóságot kapott.

A' Sándor Császár holt tetemeit fedező koporsó e' h. 15-dikén váratott Moskauba, hol, a' rendelések szerént három napokig kellett maradnia.

Miklós Császár, a' meghalt Császár' Oranienbaum nevű tulajdon személyes Uradalmát, vagy kastélyát, a' hozzá tartozó falukkal együtt, Ersébeth Császárnénak ajándékozta.

„A' Moskaunak' 1812-ben történt elégéséből igen esmeretes Generális Gróf Roschtopsin, ugyan ezen városban, életének 61-dik esztendejében, múlt Jan. 30-dikán, meghalt.

Török Birodalom.

Már valaha, ezen kemény tél után, egyszer valami kedves tudósítással is szol-

gálhatunk azoknak, kik a' Görögökről jászívvel olvasnak kedvező tudósításokat. Ez valósággal kedvezőnek mondhatjuk rájot nézve. E' szerént Messolongi megérdemli a' Görög Gibráltár nevet. Nagy hasonlatosságot találunk e'-közt, 's Gibráltárnak a' 1781—1782 esztendők között az Anglu hajós sereg által, eleséggel és munitzióval lett szerentsés megrakattatása között. Egy szóval, a' mit a' Görög hajók most elkövettek, a' nékiek ditséretekre szolgál.

A' történet nagyon új. Tudjuk, 's mindenek kéntelenek megismerni, hogy Messolongi várát az abban lévő Görög örző sereg, melly megkülömböztetett vitézséggel, melly régen, 's melly eltökélt állhatatossággal védelmezte a' Fényes Porta' nagy ereje ellen; hanem a' mi soktsak sok, 's azt is tudtuk már, hogy kivált azolta, hogy Ibrahim a' Török és Egyiptomi tengeri erőt a' Patrasi öbölbe gyűjtötte öszsze, 's fegyveres sergeit is nagyobbára annak vidékein vonta öszsze, hogy innét, majd mikor kívántatik, legnagyobb erejét Messolonginek ostromlására által szállithassa, arra jutott vala ezen vár, hogy a' Görögöknek legjobb barátjai is félteni kezdték az Ibrahim nagy ereje miatt, annyival is inkább, hogy illy hosszú ideig tartott ostromoltatás után lehetetlen vala minden hadi és eleségi készületek' dolgában szükségre nem jutnia. —

Azonközben azt a' tudósítást vevők Korfuból Febr. 9-dikéről, hogy Messolongi a' tenger felől imét szerentsésen megrakatott minden felé új, tengeri és hadi készületekkel.

A' Korfui előre való tudósítás így adja röviden elé ezt a' Görögökre nézve szerentsés történetet: — „

„Már két versben jelentek vala meg a' Görög hajók Messolonginak öbleiben. Első megjelenések' alkalmatosságával hatásosan vissza kergették őket a' Török hajók: de második versben, a' mi Januá-

riusnak 27-dikén éjjel történt, a' szél is a' Görög hajóknak kedvezvén, egy Török Korvettére rohantak, melly nem messze Messolongitól a' Vasziladi nevű sziget mellett fenékre akadott vala, 's azt ott felégették. A' következett napon 28-dikban a' Patrászi kikötőhely' elibe evezvén, ott hadi rendbe állottak, 's az abban nyugvó Török hajós seregre hat Gyujtó hajókat beküldvén, 's a' szél még mind nékiek kedvezvén, a' Török hajós serget Gyujtó-jik által nagyon megzavarták, a' melly pillantatot magok haszonra fordítván, azon Vasiladi nevű szigetre és erősségre, a' melly Messolonginek ágyuji által védelmez- tetik, az oda vitt hadi és eleségi készü- leteket szerentsésen kirakták. Jan. 29-di- kén a' szél tellyesen eltsendesedvén egyik rész se tett semmi mozdulást, 's 30-di- ban hántódás nélkül eleveztek a' Görög hajók a' Patrászi kikötő hely elől, hol ad- dig, 27-diktől fogva, a' Török hajókat be- zárva tartották.

A' Törökök' barátjai attól tartanak, hogy az ideji nagy hidegek miatt az É- gyiptomi sergeknek és Arabsoknak Mo- reán nagyon sokat kellett szenvedniek, mint hogy ahhoz ők éppen nem szoktak hozzá: hanem ezen tekintetben még sem- mi meghatározott tudósítást nem vettünk.

A' feljebb leírt történetet, melly sze- rént a' Görögök Jan. 28-dikán az eleséget Messolongibe szerentsésen bevitték, a' Febr. 20-dikán költ Triesti Observátor is hason- ló módon közli egy Zantei tudósítás után, hanem, ha igaz a' mit ezen levél említ, Febr. 12-dikén nem voltak ugyan ezen Gö- rög hajók illy szerentsések, mint hogy Messolonginál egész nap' mérgesen vere- kedtek vélek a' Török és Égyiptomi hajós csapatok, 's csak az estyéli setétség vetett a'

verekedésnek véget, a' nélkül, hogy a' vél- lek lévő hadi és eleségi készületeket, most is bevihették volna.

B é c s.

Estei Ferdinánd K. Fő Hertzeg folytatja Petersburgban az ott találtató ne- vezetességeknek vizsgálatát, főbbképpen a' katonai intézeteket. Egyéb idejit a' Cs. Fa- miliával tölti.

Febr. 12-dikén különös fényességgel innepeltetett Petersburgban az Austriai Cs. K. Felsőség' születése napja. Ezen napra nagy gálát és fényes parádét rendelt a' Császár, melynek annál nagyobb fényben való kitettzése végett ezen napra még a' gyásznak letétetődését is megparantsolta. Ő Felsőége a' Sz. István K. Magyar Rend- jének czímerével ékeskedve, Ferdinánd K. Fő Hertzegtől 's minden ott jelenlévő ide- gen Princzektől kísértetve jelent-meg a' fé- nyes pompákon. Benn az Udvarnál is ha- sonló fényességgel mentek véghez a' Fel- séges Szövetséges Társnak meg tisztelteté- sére tartatott inneplések. Ugyan ezen in- tézettel a' Catholikusok' fő templomában is Te Deummal való nagy mise tarta- tott, hol az Austriai Követtől 's a' hozzá- tartozóktól, 's minden Petersburgban je- lenlévő Catholikusoktól kísértetve jelent- meg Ferdinánd Ő K. Fő H.ge.

A' pénzfolyamat Februárius' 25-dikén, közép árr:

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji	89 3/8
Az 1820-béli sorsosok,	138 1/10
Az 1821-béli hasonlóok,	115 2/3
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligá- tzióji, 47 1/4 forinton keltek, mind C. ben	
A' Bankó Aktziák keltek 1091 1/10 forint. Con.pénzben.	
A' Császári és Hollandus Arany, huszasban	
4 f. 42 kr.; V. Czédulában 11 for. 45. kr.	